

лѣнивыя сичко му са мжно вижда, а на прилѣжныя и мжно то лесно става.

Каквото че прѣдприемемъ, трѣба да го захващамы колкото е възможно поскоро, като припомнимъ туй разумно изрѣченіе: „Кога намѣришь врѣме то, не го оставяй, защото ако измине, не са враща вече“. И друго то: „Каквото можеш да извършеш днесъ, не го напушай за утрѣ, защото незнаеш какво може да са случи до утрѣ“.

И пакъ въ вършеніе то на работа та, която сме прѣдприели, ако бы да срѣшнемъ прѣчки, не треба да са боимъ и да са плашимъ че не ще сполучимъ, нека си наумимъ че, „Прилѣжаніе то и Труда наддѣлѣватъ на сичко противно“.

Но както трѣба да отбѣгваме облѣняваніе то и помайваніе то за изпълняніе на рѣшенія та на воля та, тъй трѣба да отбѣгваме и отъ много то скоростъ и прѣбързваніе, които често побъркватъ работата; защото бърза та работарѣдко бива добра.

И тъй, трѣба въистинж сѣка работа да са върши дѣятелно и скоричко; но въ сжщо то врѣме додѣ са искара тя нужно е да са потрѣбѣва потрѣбно то врѣме и да са дава еще и прилично то вниманіе, за да става работа та добръ.

5. Совокупность на реченны-тѣ.

Тѣзи сж обязанности тѣ, които сме длѣжны да пазимъ за радѣніе то на душа та, сирѣчь да са грыжимъ да обогатимъ ума си съсъ много и полезны знанія; да обучяваме памет-та да пази едини-